ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 Μαΐου 1919
Πατρικίου καὶ Ἀνατολίου μ.
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 07
Δύσ. 7 λ. 39

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 801 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗ

Ἐνῷ ὁ Ὀθωμανικὸς Σύνδεσμος τῆς Γενεύης κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημά μας δηλοῖ εἰς τὸν «Ἑωθινὸν Ταχυδρόμον» τοῦ Λονδίνου ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Σμύρνης ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, θὰ δημιουργηθῇ μεγάλη ἀναρχία εἰς τὴν Τουρκίαν ὁ προελαύνων στρατὸς τῆς κατοχῆς συναντᾷ τὴν μᾶλλον ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν Μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν τῶν καταλαμβανομένων πόλεων καὶ χωρίων. Καίτοι δὲ πρὸ πάσης νέας προελάσεως τοῦ στρατοῦ μας προτρέχουν φῆμαι περὶ ἐνόπλου ἀντιστάσεως, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐν Σμύρνῃ αὗται δὲν πραγματοποιοῦνται, τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀποσυρομένου ἄνευ ἐπεισοδίου τινός.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι ἔπαυσαν αἱ ὑποκινήσεις ἐκ μέρους τῶν κομιτατικῶν νεοτούρκων καὶ ὅλων ἐκείνων ὅσοι ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ παρουσιάσουν ὡς μὴ ἀνεκτὴν παρὰ τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου τὴν Ἑλληνικὴν κατοχήν. Σημαίνει ἀπεναντίας ὅτι οἱ ὑποκινηταὶ δὲν εἰσακούονται. Σημαίνει ἀκόμη ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατώρθωσε διὰ τῆς ἀμέμπτου συμπεριφορᾶς του νὰ ἐμπνεύσῃ τόσην ἐμπιστοσύνην ὥστε νὰ ἐξουδετερώνῃ τὰς ἀντιδράσεις δι' αὐτῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν διὰ τῶν ὅπλων ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιασκέψεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐβλαπτε πολλῷ μᾶλλον τοὺς Τούρκους ἢ ἡμᾶς.

Χαρακτηριστικώτατον ἐξ ἄλλου εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι αἱ λυμαινόμεναι τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου ληστρικαὶ συμμορίαι προσέρχονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην εἰς τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δεχόμεναι τὴν ὑποταγήν των τὰς ἀμνηστεύουν. Σημαντικὴ δὲ εἶνε ἡ δήλωσις εἰς ἣν προβαίνουν, ὅτι ἡ Τουρκικὴ κακοδιοίκησις τοὺς ἀνέδειξε ληστὰς καὶ ὅτι ἐναντίον ταύτης ἐπανεστάτουν, ὄντες πρόθυμοι νὰ μεταβληθοῦν εἰς τιμίους καὶ νομοταγεῖς ἀνθρώπους ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλειψε σήμερον τὸ ἐξωθοῦν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνταρσίαν αἴτιον.

***

Ἐνῷ ταῦτα γίγνονται εἰς τὴν ἀπέναντι Ἀνατολὴν ἀσφαλεῖς εἰδήσεις τῶν Σμυρναϊκῶν συναδέλφων ἐκ Κω)πόλεως μᾶς ἀναγγέλλουν τὴν κατάληψιν τῆς Ἀδριανουπόλεως παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι αἱ Τουρκικαὶ Ἀρχαὶ τῆς ἐν λόγῳ πόλεως ἐπανῆλθον ἤδη εἰς Κω)πολιν.

Ὡς πρὸς τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως των εἰς ἣν προέβησαν οἱ Τοῦρκοι ὑπάλληλοι δύο τινὰ εἶναι πιθανά. Ἢ ὅτι τοιαύτας ἔλαβον ἐκ Κ)πόλεως διαταγὰς παρὰ τῆς προϊσταμένης των Ἀρχῆς, ἢ ὅτι αὐτοβούλως ἐγκατέλειψαν τὰς θέσεις των ἀνησυχοῦντες διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν τύχην ὑπὸ τὸ Ἑλληνικὸν καθεστὼς καὶ μὴ θέλοντες νὰ θυσιάσωσι τὰ κεκτημένα δικαιώματά των ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

Τὸ δεύτερον τοῦτο φαίνεται ἡμῖν πιθανώτερον. Διότι, παρεκτὸς τῶν ἄκρων σωβινιστῶν, τὸ Ἑλληνικὸν καθεστὼς διὰ τοὺς Τούρκους ὑπαλλήλους θὰ εἶναι εὐεργετικώτατον, γνωστοῦ ὄντος μετὰ πόσης ἀκριβείας πληρώνονται παρ' ἡμῖν οἱ ὑπάλληλοι, ἐνῷ ὅλως τὸ ἐναντίον συμβαίνει σταθερῶς ἐν Τουρκίᾳ.

Οὐχ ἧττον μὴ ὑπαρχούσης καὶ μιᾶς μέχρι τοῦδε δηλώσεως ἐκ μέρους τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν συνταξίμων ὑπαλλήλων, οὗτοι κατὰ μέγιστον μέρος ἀρνοῦνται ὑπηρεσίαν ὄχι διότι ἀπαρέσκει εἰς αὐτοὺς ἡ μεταβολή, ἀλλὰ διότι φοβοῦνται μήπως ὑπηρετοῦντες τὸ Ἑλληνικὸν καθεστὼς προκαλέσουν τὴν μῆνιν τῶν ἐν Κω)πόλει καὶ διαγραφοῦν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συνταξιούχων.

Ἀναλόγους σκέψεις ἐξέφερε τελευταίως καὶ ὁ Τοῦρκος Βαλῆς τῆς Σμύρνης Ἰζὲτ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Καθ' ἃ δὲ πολὺ ὀρθῶς παρετήρησεν, οἱ θιγόμενοι κυρίως ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστῶτος εἶναι οἱ ὑπάλληλοι, οἱ μὴ εἰξεύροντες εἰς ποῖον ἐκ τῶν δύο κυρίων των νὰ δουλεύσουν, τὸν παλαιὸν ἢ τὸν νέον καὶ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ προτιμῶντες τὸν παλαιὸν καὶ ὁμόθρησκόν των.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεώς μας ὡς καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς εἶναι ἀπολύτως ἐνδεδειγμένον. Ὀφείλει νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἐν εὐλόγῳ ἀνησυχίᾳ εὑρισκομένους Τούρκους ὑπαλλήλους, πολλοὺς ἐκ τῶν ὁποίων, καθ' ἃ ἐδήλωσε, θὰ διατηρήσῃ εἰς τὰς θέσεις των. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους νομίζομεν, ἐπιβεβλημένον εἶναι νὰ λάβῃ προνοιαν, ἐξασφαλίζουσαν εἰς ἑαυτὴν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν νέων ὑπηκόων της.

***

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὁ κ. Μιλιὲ Λακρουὰ, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας, εἰς συνέντευξίν του πρὸς συνεργάτην τῆς «Ματὲ» ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Ἡ προσπάθεια, ἡ κατοβληθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεω, ὑπῆρξε βεβαίως σημαντικὴ ὅπως ἡ Γαλλία ἐπιτύχῃ τὰς δικαίας ἱκανοποιήσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων κέκτηται πᾶν δικαίωμα.

»Ἀπὸ ἐδαφικῆς ἀπόψεως ἔχομεν τὴν σαφεστάτην ἐντύπωσιν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν εὐευχῆ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης αὐτὴ καὶ μόνον ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν ὁποίαν προσδοκῶμεν ἀπὸ τεσσαράκοντα ὁλοὶ ἐτῶν. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκονομικὸν μέρος, τῆς Συνθήκης δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύπτωμεν ὅτι διατελοῦμεν ὑπὸ τὸ πλῆγμα μιᾶς κοταπληκτικῆς ἀπογοητεύσεως. Θὰ παρέστη ἀνάγκη ἀναμφιβόλως ἵνα ὁ κ. πρωθυπουργὸς συγκατατεθῇ εἰς τοιούτους ὅρους, ἀλλὰ θὰ προσέκρουσεν εἰς ἀκατανίκητον ἀντίδρασιν τῶν Συμμάχων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ὀλιγώτερον διὰ τοῦτο ἀξιολύπητον ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀνακουφίσωμεν τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, ἥτις θὰ παραμείνῃ λίαν ἐπιβεβαρυμένη ἐκ τοῦ πολέμου. παρὰ τὴν νίκην.

»Βεβαίως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Εἰρήνης ἀναγνωρίζει τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπανορθώσεων ἐκ τῶν ζημιῶν τοῦ πολέμου. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐκπλαγῇ τις, διατί ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν ἀπετέλεσε μίαν διάταξιν προνομιοῦχον ὅπως ἐπανειλημμένως ἐζήτησαν αἱ Βουλαί.

»Ἡ κατοβλητὴ τῆς δαπάνης τοῦ Νόμου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τοὺς ἐκτοπισμοὺς τοὺς λαβόντας χώραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, θὰ μᾶς ἀπαλλάξουν μιᾶς διπλῆς καὶ βαρείας καταβολῆς. Εἶναι καὶ τοῦτο κάτι, ἀλλὰ τίποτε δὲν μᾶς δίδει ὡς ἀπαιτήσεις πολέμου, ὅπως καταβάλωμεν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν κολοσσιαίων στρατιωτικῶν δαπανῶν, αἵτινες μᾶς ἐπεβλήθησαν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο. Ἂν ἡ ἀρχὴ τῶν ἐπανορθώσεων ἐγένετο δεκτή; Τὰ μέσα ἐν τούτοις τῆς ἐκτελέσεως μᾶς, φαίνονται ἄκαιρα. Ποῖαι ἐγγυήσεις μᾶς δίδονται; Δὲν ἔχομεν ἄλλο, εἰμὴ τὴν προσωρινὴν κατάληψιν τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκές. Τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράξωμεν μερικὸν φόρον, νὰ συγκεντρώσωμεν τὰ προϊόντα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν Γερμανικῶν μεταλλουργείων, θὰ ἦτο ἀπατελεσματικώτερον. Ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ τρομακτικὸν βάρος τῆς ἐπανορθώσεως τῶν ζημιῶν τοῦ πολέμου καὶ ὅπως ἐξασφαλίσωμεν τὴν πληρωμὴν τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, θὰ δεήσῃ νὰ προσεκφωνήσωμεν τὴν Γερμανικὴν ὑπογραφήν.

»Στερουμένη πάσης ἐγγυήσεως ἡ ὑπογραφὴ αὕτη δὲν θὰ ἔχῃ ἄλλην ἀξίαν εἰμὴ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν Συμμάχων. Εἶναι ἀρά γε ἡ θέλησις αὕτη ἀσφαλής;

»Ἀφ' ἑτέρου δὲν γίνεται λόγος ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς Εἰρήνης περὶ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 25. Εἶναι μία ἐπιχείρησις ἥτις μέχρι τοῦδε μᾶς ἐστοίχισε 2 δισεκατομμύρια 300 ἑκατομμύρια. Ἡ Γερμανία θὰ πληρώσῃ ὅπως εἴπε ὁ κ. Κλότζ. Τὸ ζήτημα δὲν φαίνεται νὰ ἐλύθη εἰσέτι.

»Ἡ ἀπαγόρευσις μας εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον βαθεῖα, καθ' ὅσον συχνὰ παρεσύρθημεν εἰς τὸ νὰ ψηφίσωμεν σημαντικὰς δαπάνας μὲ τὴν ἐπίκλησιν «Ἡ Γερμανία θὰ πληρώσῃ».

»Ἐν συμπεράσματι δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν πρὸ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος.

»Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐντύπωσίς μου. Δύναμαι νὰ τὴν συνοψίσω εἰς ὀλίγας λέξεις. Πᾶσα τιμὴ καὶ ἐκτίμησις πρὸς τὸν κ. Κλεμανσὸ διὰ τὰς προσπαθείας του, ἀλλ' ἀπαγόρευσις σχετικῶς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς λύσεις τῆς Συνθήκης».

ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΑΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον συνερχόμενον ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Στρατάρχου Φὸς, ἀσχολεῖται μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα δέον νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κατ' ἀρχὴν ἀρνήσεως, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Γερμανοὶ δὲν θὰ ἐδέχοντο νὰ ὑπογράψουν τὸ κείμενον τῆς προκαταρκτικῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Καίτοι δὲ κρατεῖ ἡ βάσιμος πεποίθησις εἰς τοὺς κύκλους τοὺς παρακολουθοῦντας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως καὶ γνωρίζοντας τὰ πράγματα ὅταν εὑρεθοῦν οἱ Γερμανοὶ ἐνώπιον τοῦ ἀπροχωρήτου ὅτι θ' ἀναγκασθοῦν ὑποκύπτοντες νὰ ὑπογράψουν τὴν συνθήκην, ἐν τούτοις τονίζεται ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀντιμετωπίζουν ἀπὸ τοῦδε μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ἀποφασισθέντα κατ' ἀρχὴν μέτρα.

Ἄλλως τε πάντοτε ἐπὶ τῇ προβλέψει τοιούτου ἐνδεχομένου κατὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀνακωχῆς κατηρτίσθησαν καὶ οἱ σχετικοὶ ὅροι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δεσμεύεται ἡ Γερμανία τελείως καὶ νὰ περιάγεται εἰς ἀδυναμίαν ν' ἀρνηθῇ. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα γράφουν καὶ αἱ ἐφημερίδες.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τονίζεται ὅτι ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τοῦ κειμένου τοῦ γερμανικοῦ ἀντισχεδίου τῆς εἰρήνης θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν γνώμην, ἡ περιπλοκὴ τοῦ ζητήματος τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας εἰρήνης οὐδόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης μετὰ τῶν ἄλλων Συμμάχων αὐτῆς, ἤτοι μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἴσως μάλιστα ἐπισπευσθῇ ἡ μετὰ τῶν κρατῶν τούτων σύναψις τῆς εἰρήνης ὅπως παραμείνῃ ἐλευθέρα ἡ Συνδιάσκεψις πάσης ἄλλης ἀπασχολήσεως καὶ διαχειρισθῇ τὸ γερμανικὸν ζήτημα.

Ὄχι δὲ μόνον τοῦτο προβλέπεται βασίμως ἀλλὰ θεωρεῖται λίαν πιθανὸν ὅτι εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἡ Συνδιάσκεψις θὰ ἐπιληφθῇ τῆς συνάψεως μεμονωμένης εἰρήνης μεθ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν κρατῶν τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ὑπάρχει ἤδη ἀπὸ χθὲς ἡπληροφορία ὅτι τὰ κράτη αὐτὰ ἐξεδήλωσαν ἤδη σαφῶς τὴν πρόθεσίν των ὅπως μὴ δεχθοῦν νέαν παράτασιν τῆς σημερινῆς ἐκκρεμοῦς καταστάσεως, προβοῦν δὲ εἰς ἴδια ἀπ' εὐθείας διαβήματα διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει προβλέπεται ὅτι θὰ διαρρυθμισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸ κείμενον τῆς εἰρήνης ὥστε νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν νέαν ταύτην κατάστασιν.

Ὁπωσδήποτε ὅμως τονίζεται καὶ πάλιν ὅτι ἡτοιαύτη πορεία τῶν πραγμάτων θεωρεῖται μᾶλλον ὡς πιθανὸν ἀπίθανος. Τὸ βασίμως δὲ πιθανώτατον εἶνε ὅτι ἐν τέλει ἡ Γερμανία θὰ ὑπαγάφῃ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Βορείου Ἠπείρου ὑπέβαλαν πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Οὐίλσων, τὸν Λόϋδ Τζώρτζ καὶ τὸν Κλεμανσώ, τὸ κάτωθι νέον ὑπόμνημά των :

Κύριε Πρόεδρε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰ ἀκόλουθα :

Ὅλοι ἐκ τῶν ὑπογραφόντων τὴν παροῦσαν κ. Ι. Ἀδαμίδης, βουλευτὴς Κονίτσης, διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης ὑπομνήματός του, χρονολογουμένου ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (ν.ἡ.) 1919, ἀποδείξας τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς πόλεως, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λεγομένων ἐζήτει ὅπως ἡ Διάσκεψις διευκολύνῃ τὴν ἐνέργειαν δημοψηφίσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδαμνε νὰ διαλάμψῃ ἡ Ἑλληνικὴ συνείδησις τῶν πληθυσμῶν καὶ ὁ θερμὸς αὐτὸς πόθος, ὅπως ἀποσοβηθῇ ἡ ἐνσωμάτωσίς των εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ εἰρηνικὴ αὐτῶν διαβίωσις.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐκ τηλεγραφήματος, ληφθέντος πρό τινων ἡμερῶν, μανθάνομεν, ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Κορυτσᾶς Εὐφροσύνη Γκίνης, ἐκ τῶν μᾶλλον φιλησύχων πολιτῶν, κατὰ πάντα ἀνεπίληπτος καὶ ὡμολογημένης ἐντιμότητος, ἔπεσε θῦμα ἀνάνδρου δολοφονίας, διαπραχθείσης κατὰ παραίνεσιν τῆς Ἀλβανικῆς προπαγάνδας, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζουν οἱ Ἰταλοί, ζητοῦντες ἐκ παντὸς τρόπου νὰ καταπνίξουν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν κατοίκων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐξ ἄλλου, ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἐντὸς αὐλῆς τῆς Κορυτσᾶς, παρουσίᾳ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἄρειος Πάγος, τῆς Ἀνθρωπότητος, ὁ ἑδρεύων ἐν Παρισίοις, φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τοὺς δολοφόνους καὶ τυραννικοὺς τούτους Τουρκαλβανοὺς οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοκυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑπαγάγουν ὑφ' ἑαυτοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμούς.

Ὡς ἐξεισθῆ ἤδη ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, κύριε Πρόεδρε, ὅτι εἶνε ἀδύνατον ὅπως ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ἡ πάντοτε ἡνωμένη καὶ ἀδιαίρετος, περιλαμβάνουσα τὰ διαμερίσματα Κορυτσᾶς, Χειμάρρας, Ἀργυροκάστρου καὶ Πρεμετῆς, διαμελισθῇ καὶ ἓν μέρος αὐτῆς ὑπαχθῇ εἰς Κράτος ὅπως τὸ Ἀλβανικόν, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι οὐδέποτε ἔσχον ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ οὐδέποτε ὑπηρέτησαν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ Ἱστορία μας ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Τουρκαλβανοί, οἱ ἀρνηθέντες τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἀπορροφηθέντες ὑπὸ τοῦ Τούρκου κατακτητοῦ, ἐχρησίμευσαν εἰς τὸν αὐθέντην των ὡς ὄργανον καταπιέσεως καὶ καταδιώξεως τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κάμωμεν μίαν σύγκρισιν : Ὁ Τουρκαλβανὸς δι' ἡμᾶς, τοὺς Ἠπειρώτας ὑπῆρξεν ὅ,τι ὁ Κοῦρδος διὰ τοὺς Ἀρμενίους, ἐμφανίσας τὸν αὐτὸν ἄγριον χαρακτῆρα σήμερον, ὅπως καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ.

Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον ὁλόκληρα χωρία ἐπυρπολήθησαν καὶ ἐλεηλατήθησαν παρὰ τῶν Ἀλβανικῶν ὁρδῶν. Ὁ διαπρεπὴς Γάλλος δημοσιολόγος κ. Ρενὲ Πυώ, ὅστις ὑπῆρξεν αὐτόπτης μάρτυς, ὡς καὶ οἱ Ἄγγλοι συνάδελφοί του κ. κ. Ρεηβς καὶ Μούρραιϋ, διεπίστωσαν τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῶν πραγμάτων.

Κύριε Πρόεδρε,

Κατὰ τὸ 1913 ἡ Ἀντάντ, ὅπως ἀποφύγῃ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, συνήνεσεν ἵνα ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἑνωθῇ μὲ τὸ Ἀλβανικὸν Κράτος. Κατὰ βάθος, ἐν τούτοις, ἐγνώριζεν ὅτι αὕτη ἦτο Ἑλληνικὴ καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ τῆς ἀπεδίδετο δικαιοσύνη.

Ἡ Ἐπανάστασις τῆς Βορείου Ἠπείρου κατὰ τὸ 1914 ἀπέδειξε τρανῶς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς χώρας. Ἐξ ἄλλου τὸ ἀποδοκιμαστικὸν κίνημα τῶν Μουσουλμάνων Γκέγκηδων, τὸ κατευθυνθὲν ἐναντίον τοῦ πρίγκηπος Βήδ, δὲν ἀφῆκεν οὐδὲ ἴχνος ἀμφιβολίας εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀποφασισάντων τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀλβανίας ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην ὅπως αὕτη ἀποτελέσῃ ἓν Κράτος καθαρῶς Τουρκικὸν διοικούμενον ἀπὸ πρίγκηπα Τοῦρκον. Ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμός, ὅστις ἐξηγέρθη ἐναντίον τοῦ πρίγκηπος Βήδ, ἐζήτει πράγματι Βασιλέα Μουσουλμᾶνον. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ὁ φανατισμὸς τῶν Τουρκαλβανῶν ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν Ἀραβικὴν γραφὴν ἀντὶ τῆς Λατινικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ δολοφονία τοῦ Εὐφραΐα Γκίνη εἶνε ἡ τελευταία εἰδοποίησις διὰ τὴν σημερινὴν Εὐρώπην. Σημαίνει ὅτι οἱ λύκοι εἶνε πάντοτε λύκοι καὶ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσαγάγῃ κανεὶς εἰς ἕνα τόπον δι' ἑ ὸς ἁπλοῦ διατάγματος γλῶσσαν καὶ πολιτισμόν. Τὰ θηρία δὲν ἐξημερώνονται ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν.

Κύριε Πρόεδρε,

Εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν τῶν Ἠπειρωτῶν τὸ ἔγκλημα τοῦτο δηλοῖ ὅτι, ἐὰν ἡ σημερινὴ Εὐρώπη, ὡς ἡ τοῦ 1913, διαπράξῃ τὸ ἴδιον λάθος, ἡμεῖς μέλλομεν νὰ ἐκλείψωμεν, πίπτοντες κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον θύματα τῶν Ἀλβανῶν, τοὺς ὁποίους θέλουν νὰ ἐγκαταστήσουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἤπειρον ὡς τοὺς ἀξίους διαδόχους τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τόσους αἰῶνας συνετέλεσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Διάσκεψις τῆς Εἰρήνης, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαθέτουν ἑαυτούς. Ὀφείλει ὅμως ἐξ ἄλλου νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἠπειρώτας τῆς Βορείου Ἠπείρου, τῆς Κορυτσᾶς, τοῦ Ἀργυροκάστρου, τῆς Χειμάρρας καὶ τῆς Πρεμετῆς, οἵτινες ἐπολέμησαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν των συνείδησιν καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν μητέρα Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, κύριε Πρόεδρε ὅτι ἡ διαμαρτυρία αὕτη, προερχομένη ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν τῆς Βορείου Ἠπείρου, θὰ γίνῃ εὐμενῶς δεκτὴ ἀπὸ τοὺς δικαστὰς τοῦ μεγάλου καὶ παγκοσμίου Ἀρείου Πάγου.

Παρίσιοι 1 Μαΐου 1919.

Οἱ βουλευταὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου

Σ. Σπυρομήλιος, Ι. Ἀδαμίδης
Χρ. Γκιόσκας

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ὁ ἐν Σμύρνῃ Ὕπατος Ἁρμοστὴς κ. Στεργιάδης ἐν συνομιλίᾳ μετὰ ἀνταποκριτοῦ ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος εἶπε τὰ ἑξῆς ἄξια πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης :

«Τὸ ἔργον μας συναντᾷ βεβαίως ἀρκετὰς δυσχερείας. Δὲν πτοούμεθα ὅμως ἐξ αὐτῶν. Δι' ἡμᾶς αἱ δυσχέρειαι αὗαι δὲν εἶνε παρὰ μικροενοχλήσεις. Χρειάζεται ὑπομονή. Πᾶς ἔχων μέθοδον εἰς τὰς ἐνεργείας του, γνωρίζει νὰ ἔχῃ καὶ ὑπομονήν. Δὲν πρέπει νὰ ἀνυπομονῶμεν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φυτεύσωμεν μίαν ἄμπελον καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαίτησιν νὰ τρυγήσωμεν αὔριον καρπόν.

»Καὶ ἔπειτα, δὲν εἴμεθα ἀνίσχυροι. Ἔχομεν μεγάλας ἠθικὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν. Ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔγκειται ἡ ἀποτυχία τῶν ἄλλων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκεῖνοι δὲν ἀντελήφθησαν, δὲν διέκριναν καὶ ἑπομένως δὲν ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς δυνάμεις μας αὐτάς. Ὁ κ. Βενιζέλος τοὐναντίον τὰς ἀντελήφθη καὶ τὰς ἐχρησιμοποίησε. Διότι βεβαίως μόνος του, εἷς ἄνθρωπος αὐτός, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτελέσῃ ὅσα ἐπετέλεσε.

»Σήμερον ὁδεύομεν εἰς τρίτην ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι περὶ αὐτοῦ. Ἔχομεν τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, τὴν κλασσικὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε ἡ πρώτη αὐτή. Ἔχομεν ἀκόμη τὴν δευτέραν Βυζαντινήν. Αὐτὴ εἶνε ἡ λαμπροτέρα τῆς πρώτης. Δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀκόμη ἡ ἔκτασις τοῦ μεγαλείου της. Θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅμως κάποτε.

»Ἤδη βαίνομεν πρὸς τὴν τρίτην ἐποχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐξαπλοῦται ἤδη εἰς ὁλόκληρον τὴν

θήσωμεν ὅλοι τοὺς ἡγέτας μας. Πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ὅλοι. Σεῖς οἱ νέοι τώρα ἔχετε τὸν λόγον. Ἐργασθῆτε! Οἱ παλαιοὶ βεβαιωθῆτε ὅτι εἰργάσθησαν ἀρκετά. Οἱ νέοι θὰ συμπληρώσουν τὸ ἔργον των. Ἡ τρίτη ἀκμὴ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς συντελεῖται. Θὰ τὴν ἀναγνωρίσουν πάντες.»

Η ΜΑΚΡΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἓν ἔγγραφον τῶν προκρίτων

Ἀπὸ τὴν ἑλληνικωτάτην Μίκρην τῆς Μ. Ἀσίας ἀπεστάλη ἀντίγραφον τοῦ κατωτέρω ἐγγράφου, διαβασθέντος ὑπὸ τῶν προκρίτων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἔχει ὡ ἑξῆς:

«Μετὰ κατανύξεως θρησκευτικῆς καὶ δακρύων ὑπερτάτης χαρᾶς λαμβάνομεν τὴν ὑψ στην τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ὅτι αἱ πολυπαθοῦσαι Κοινότητες Μάκρης τε καὶ Λιβησίου σφίγγουν ἤδη εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας καὶ αἱμασσούσας μέχρις ὥρας καρδίας των τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, προάγγελον τῆς ἐθνικῆς μας ἀναστάσεως καὶ πορήγορον οὐρανίαν.

Ἐσπεύσαμεν ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐγκατάστασιν, λειτουργίαν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ προορισμοῦ του.

Ταὐτοχρόνως ἀπεβιβάσθησαν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐπιτροπείας τῶν συμπολιτῶν μας κ. κ. Πατρὸς Δονουσίου Α. Καλαφάτη καὶ Παύλου Κ. Μικρῆ καὶ τοῦ ἐκ Χάλκης ἰατροῦ κ. Νικήτα σταλέντα εἰς εἴδη βοηθήματα.

Αἱ Κοινότητές μας αἰσθάνονται ἤδη τὴν ζείδωρον τῆς θείας Ἐλευθερίας αὔραν προσπνέουσαν, τονωθεῖσαι δὲ ψυχικῶς καὶ ὑλικῶς ἀνδροῦνται καὶ ἀγάλλονται.

Δοξάζουν τὸν τῆς Ἑλλάδος Θεόν.

Εὐχαριστοῦν ἐν ἀπεριγράπτῳ συγκινήσει τὴν πατρικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Γεραίρουν τὸν πολικὸν ἀστέρα, τὸν Σωτῆρα τῆς εὐγενοῦς φυλῆς τῶν Ἑλλήνων Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

Καὶ ἐν τῇ ἀπείρῳ καὶ ἀτέρμονι εὐγνωμοσύνῃ των, διατελοῦσιν αἱ ἀλύτρωτοι ψυχαὶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ χρηστῶν ἐλπίδων τῆς ἐγγὺς παλιγγενεσίας αὐτῶν.

ΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

Αἱ Κυδωνέαι

Μία τῶν πολυπληθεστέρων πόλεων τῆς Μικρασίας, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς ἦτο πάντοτε ἀποκλειστικῶς ἑλληνικός, αἱ Κυδωνίαι, εἶναι ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐλευθέρα.

Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβεν αὐτὴν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου, οἱ γενόμεναι δ' ἐκδηλώσεις ἦσαν εἰλικρινεῖς καὶ ὁρμέμφυτοι ἐξ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καθότι οὐδεὶς ἀλλόφυλος ἔζησε ποτὲ ἐν αὐτῇ.

Αἱ Κυδωνίαι ἀπὸ ἀσημάνιου πρὸ διακοσίων ἐτῶν χωρίου εἶχον προαχθεῖ ὀλίγον πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς πλουσίαν καὶ ἐμπορικωτάτην πόλιν χάρις εἰς τὰ προνόμια ἅτερ εἶχεν ἐπιτύχει εἰ, ἁπλοῦς ἱερεὺς, ὁ Ι. Οἰκονόμος.

Ἤδη κατὰ τὸ 1817 εἶχον πληθυσμὸν 20000 κατοίκων καὶ πλεῖστα βιομηχανικὰ κατασκήματα, διετήρουν δὲ περιφανῆ σχολήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδίδασκον διαπρεπεῖς διδάσκαλοι ὡ. ὁ Γρηγ. Σαράφης, Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, ὁ Θεόφιλος Κοΐζης καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοίτων 500 περίπου μαθηταὶ ἐτησίως. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶνε ὅτι ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν εἶχε τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον ἐν Μικρασίᾳ χάρις εἰς τὸν μαθητεύσαντα αὐτόθι γάλλον λόγιον Φιρμῖνον Διδότον ὅστις καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως ἱδρυθῇ εἶδος Ἀκαδημίας ἐν ᾗ ὡμιλεῖτο μόνον ἡ ἀρχαία ἑλληνική.

Δυστυχῶς κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες ἐν Μικρασίᾳ ὑπέστησαν σφαγὰς καὶ δηώσεις, ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν κατεστράφη ὁλοτελῶς. Ὁ ἀποσταλεὶς αὐτόθι τουρκικὸς στρατὸς κατόπιν συμπλοκῆς μετὰ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἀπέκρουσαν αὐτόν, ἔθεσε πῦρ εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἐγένετο ἐντελῶς παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀνιδρύθη νέα πόλις, ἥτις ταχέως προώδευσε καὶ ἀπέκτησεν ὡραίας οἰκοδομὰς καὶ πολλὰ μορφωτικὰ ἱδρύματα, δείγματα τῆς φιλομουσίας καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἱκανότητος τῶν κατοίκων. Εὑρίσκετο δ' ἐν ἀκμῇ καὶ εὐπορίᾳ μὲ πληθυσμὸν πλέον τῶν 32000 κατοίκων, ὅτε κακὸς δαίμων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ Λίμαν τὴν ἐφθόνησε καὶ πάλιν καὶ διὰ τῆς ἐκτοπίσεως τῶν κατοίκων ἐπέφερε νέαν φθορὰν καὶ νέας καταστροφάς.

Σήμερον ὅμως τὴν φωτίζει ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Πατρίδος θὰ καταστῇ εὐδαίμων πόλις, ἀνταξία τῆς φιλομουσίας καὶ τῆς φιλοπονίας τῶν κατοίκων της.

Αἱ Κυδωνίαι εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐλαιοφόρος τόπος, οἱ δὲ ἐλαιῶνες αὐτῆς κατέχουσιν ἔκτασιν πλέον τῶν 110000 στρεμμάτων, ἐξ ὧν παράγεται ἔλαιον κατὰ μέσον ὅρον κατὰ διετίαν 7.000.000. ὀκ. Ἕτερον προϊὸν τῶν Κυδωνιῶν εἶναι ὁ οἶνος, οὗ ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς 2 ἑκατ. ὀκ. Ἄλλα ἐμπορεύματα τῶν Κυδωνιῶν εἶναι σάπων, ἄλευρον, ρακὴ κλ. Ὁλιμὴν τῶν Κυδωνιῶν εἶναι ὡραῖος, ἀλλ' ὀβαθὴς βρίθει δὲ εὐγεύστων ἰχθύων.

Ὁ Κασαμπᾶς

Ἡ τρίτη πόλις, ἡ καταληφθεῖσα προχθὲς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, Ὁ Κασαμπᾶ, ἀπέχει τῆς Σμύρνης σιδηροδρομικῶς 93 χιλιόμετρα, διὰ τῆς ἁμαξιτοῦ δὲ ὁδοῦ, μέσον Νυμφαίου, 58 μόνον χιλιόμετρα. Ὁ πληθυσμός της ἀνέρχεται εἰς 23.000.

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ καζᾶ εἶναι 874 τετραγων. χιλιόμετρα, ἐξ ὧν 280 γεωργήσιμα, 20 λειμῶνες, 550 ὄρη καὶ 21 δάση.

Τὸ ἔδαφος εἶναι λίαν γόνιμον, τὰ δὲ κυριώτερα προϊόντα, εἶναι δημητριακά, σταφίδες, ἰδίως σουλτανίναι, καπνός, βάμβαξ κλ. πρὸς καθαρισμὸν δὲ τοῦ βάμβακος ὑπάρχουσι καὶ 4 εἰδικὰ ἐργοστάσια.

Ὁ Κασαμπᾶς διαρρέεται διὰ τῆς ἀφθονίας τῶν ὑδάτων του, ἔχων 250 περίπου δημοσίας κρήνας, ἐξ ὧν αἱ περισσότεραι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν πηγήν. Ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας ταύτης τῶν ὑδάτων ὑπάρχουσι καὶ 30 περίπου ὑδρόμυλοι.

Τὰ Θεῖρα

Ἡ πόλις Θεῖρα, τὴν ὁποίαν, ὡς ἐγράψαμεν, κατέλαβε προχθὲς ὁ ἑλληνικὸς στρατός, κεῖται παρὰ τὸν ποταμὸν Καϋστρον εἰς γραφικωτάτην θέσιν καὶ ἀπέχει τῆς Σμύρνης σιδηροδρομικῶς 63 χιλιόμετρα. Ὁ πληθυσμός της ἀνέρχεται εἰς 20000 περὶ ἑκατὸν δὲ ἔτων ἦτο κατὰ τι μεγαλείτερος, διότι ἡ πόλις αὕτη ἐχρησιμεύεν ὡς σταθμὸς τῶν καραβανίων τῶν προερχομένων ἐξ Ἰκονίου. Κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν τὰ Θεῖρα ἦσαν ἐμπορικὸν κέντρον, ἀλλὰ μὲ τὴν μουσουλμανικὴν κατάκτησιν ὅλος ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἐξηφανίσθη καὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἐμίρου Ἀϊδίν ὅλοι οἱ κάτοικοι ἦταν μουσουλμάνοι καὶ διεκρίνοντο διὰ τὴν στρατιωτικήν των ἱκανότητα, ἐξ οὗ δ' ἐσχηματίζοντο τὰ καλλίτερα στρατ. σώματα.

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ καζᾶ Θείρων εἶναι 1097 τετραγ. χιλιόμ. ἐξ ὧν καλλιεργήσιμοι γαῖαι 450, λειμῶνες 70, ὄρη 500 καὶ δάση 75.

Κυριώτερα προϊόντα τῆς περιοχῆς ταύτης εἶναι μαύρη σταφίς, δημήτριακα, βαμβαξ, τοῦ ὁποίου ἡ παραγωγὴ ἄλλοτε ἦτο πολὺ μεγάλη, κάνναβις, καπνὸς κλ. Οἱ κατοικοι ἐνασχολοῦνται καὶ εἰς τὴν μικραν βιομηχανίαν, ἤτοι εἰς τὴν σχοινοποιΐαν, ὑφαντουργίαν κλπ.

Αἱ καταληφθεῖσαι ὑποδιοικήσεις τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου

Ὁλόκληρος ὁ νομὸς Ἀϊδινίου ἔχει ἔκτασιν 53,000 περίπου τετραγων. χιλιομέτρων, ἐκ τούτων δὲ καλλιεργοῦνται 15000 τετρ. χιλιόμετρα, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι λειμῶνες, γαῖαι χέρσοι, ὄρη καὶ δάση.

Ὁ νομὸς διαιρεῖται εἰς 5 ὑποδιοικήσεις (σανδζάκια), τὴν ὑποδιοίκησιν Σμύρνης, τὴν τοῦ Σαρουχὰν, τοῦ Ἀϊδινίου, τοῦ Δενισλῆ καὶ τοῦ Μέντεσε (ἡ τελευταία ὅμως αὕτη εἶχε κηρυχθεῖ ἀπότινος χρόνου ἀνεξαρτητος ὑποδιοίκησις). Αἱ ὑποδιοικήσεις διαιροῦνται εἰς 39 καζάδες καὶ 44 ναχιέδες, περιλαμβάνουσαι ἐν ὅλῳ 2882 πόλεις καὶ χωρία.

Ἡ ὑποδιοίκησις Σμύρνης ἥτις περιλαμβάνει τοὺς καζάδες Σμύρνης, Περγαμου, Φωκαίας, Μαινεμένης, Κρήνης, Σισβισαρίου, Ν. Ἐφέσου Θείρων, Βαϊνδηρίου, Ὀδεμησίου καὶ Βρουσύλλων ἔχει ἔκτασιν 12500 τετρ. χιλιόμ. καὶ πληθυσμὸν 550.500

Ἡ ὑποδιοίκησις Σαρουχὰν, ἥτις ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Μαγνησίαν, περιλαμβάνει τοὺς καζάδες Μαγνησίας, Σόμα, Κιρκαγατς, Ἀξαρίου, Κασαμπᾶ, Γκιόρδες, Δεμιρτζῆ, Σαλιχλῆ Κοῦλα, Φιλαδελφείας, Ἐσμὲ μὲ ἔκτασιν 11,815 τετραγ. χιλ. μὲ πληθυσμὸν 350.000

Ἡ ὑποδιοίκησις Ἀϊδινίου περιλαμβάνει τοὺς καζάδες Ἀϊδινίου, Ναζλίου, Σωκίων, Τσίνας καὶ Βόσδογαν καὶ ἔχει ἔκτασιν 7604 τετ. χιλιόμ. μὲ πληθυσμὸν 210.000.

Ἤτοι αἱ τρεῖς ὑποδιοικήσεις, ὧν αἱ πρωτεύουσαι κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἔχουσι πληθυσμὸν 1,100.100 ψυχῶν.

ΔΕΛΤΙΑ

Ο ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ἐπίσκοπος τῶν Καθολικῶν εὐλόγησε τὴν εὐσαιρίαν νὰ διατρανώσῃ τὸ ἔναρ τοῦ ποιμνίου του ἐνδιαφέρον καὶ ἔσπευσε νὰ φθάσῃ μὲ καταπλήσσουσαν ταχύτητα εἰς Παρισίους διὰ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τὰ γενόμενα ἐν Σμύρνῃ ὅπως οὗτος τὰ ἀνελήφθη.

Κατὰ μίαν πληροφορίαν ἐκλήθη πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς τῆς Συνδιασκέψεως κατ' ἄλλην ὅμως, καὶ πιθανωτέραν, αὐτοβούλως ἐπεχείρησε τὸ μέχρι Παρισίων ταξείδιον προκαλέσας διὰ τοῦτο καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν περισσοτέρων καθολικῶν τῆς Σμύρνης. Εἴτε οὕτως ὅμως, εἴτε ἄλλως ἡ Συνδιάσκεψις δὲν ἀναμένει νὰ ἀκούσῃ τὰς ἀντιλήψεις του. Ἔχει ἐξ ἰδίων πηγῶν γνῶσιν τῶν γεγονότων, μεθ' ὅλην δὲ τὴν διαστρέβλωσιν αὐτῶν ὑπὸ καλοθελητῶν ἐξακολουθεῖ νὰ πεποιθάλλῃ μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν σκεπτομένη μάλιστα νὰ τῆς παραχωρήσῃ ἐδάφη πλείονα τῶν ὅσα ἀπεφάσισεν ἀρχικῶς.

Διὰ τοῦτο τὸ ταξείδιον τοῦ καλοῦ κληρικοῦ δὲν ἀνησυχεῖ κανένα.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ὑπάλληλοι θὰ ἔχουν πεισθῇ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων δηλώσεων τῆς καθαρᾶς προσόδου, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐλάχισται, ὅτι ὁ περισσότερος κόσμος θὰ θεωρηθῇ ἐκπρόθεσμος ὄχι βεβαίως ἀπὸ κακὴν πρόθεσιν ἀλλὰ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ νόμου ὁ ὁποῖος εἶναι τόσον δυσερμήνευτος. Αἱ ὀλίγαι ὑπολειπόμεναι ἡμέραι τοῦ Μαΐου δὲν ἀρκοῦν ὅπως οἱ φορολογούμενοι φωτισθῶσι καταλλήλως διὰ νὰ ὑποβάλλωσιν ἐμπροθέσμως τὰς δηλώσεις των καὶ ἀποφύγωσι τὰς δυσαρέστους συνεπείας.

Εἶναι ἀνάγκη δευτέρας παρατάσεως τῆς προθεσμίας. Τίποτε δὲν χάνει τὸ κράτος ἐὰν παραταθῇ ἐπὶ ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον ἀκόμη ἡ πρὸς τοῦτο προθεσμία.

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἀ; προβῇ εἰς μίαν τοιαύτην σύστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔχῃ κανένα λόγον νὰ μὴν τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἀιμενικὴ κίνησις

Ἀφίκετο προχθὲς ἑσπέρας τὸ φορτηγὸν ἀτμόπλοιον «Ἰωάννης» κομίζον διὰ τας ἀνάγκας τῆς νήσου μας περὶ τοὺς 2000 τόννους σίτου. Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἰωάννης» ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων χωρητικότητος 10.000 τόννων, ἐξετέλει ἀνελλιπῶς ταξείδια Ἀμερικῆς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου.

— Ἐπίσης ἀφίκετο τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑσπερία» ἐκ Σμύρνης ἀποπλεῦσαν περὶ τὴν 10ην μ. μ. διὰ Χίον, Πειραιᾶ.

— Ἀναμένεται αὔριον ἐκ Πειραιῶς τὸ ὑπὸ Ἰταλικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιον «Ἄλτο» προορίζομενον διὰ Κων)πολιν.

Ἐπισιτιστικὰ

Αὔριον μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει γίνεται σύσκεψις ἐπὶ ἐπισιτιστικῶν ζητημάτων εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν προσκληθῇ νὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ διευθυνταὶ ὅλων τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεώς μας.

Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ στρατοῦ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου των Στρατιωτικῶν, ἡ στρατιωτικὴ ἀλληλογραφία ἡ προοριζομενη διὰ στρατιωτικοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ὃν σύνταγμα τῆς Μεραρχίας Ἀρχιπελάγους καὶ τὸ τρίτον ἱππικὸν σύνταγμα δέον νὰ φέρῃ τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: «Ταχ. Τομεὺς 902».

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα

Ὁ πολὺς Κώστας Λούη, ἔλαβε τὰ κατωτέρω ἀπαντητικὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Ρέπουλη καὶ Κουντουριώτη.

Κώσταν Λούην

Θερμότατα εὐχαριστῶ, συγχαίρω ὑμᾶς, διὰ τὸν ἔνδοξον σταθμὸν τὸν σημειωθέντα ὑπὸ τῆς πατρίδος μας.

Ἐμ. Ρέπουλης

Κώσταν Λούην

Θεραπᾶς εὐχαριστῶ.

Κουντουριώτης

Σχολικὴ ἑορτὴ

Εἰς τὸ Δ'. Δημ. Σχολεῖον θηλέων ἔναντι τῆς Ἁγ. Εἰρήνης (πρώην Γαλλικὴν Σχολὴν ἀρρένων) θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19ην Μαΐου περὶ ὥραν 6 μ. μ. ἑορτὴ παιδικὴ μὲ ἄσματα, ἀπαγγελίας, χορόν. Ἡ εἴσοδος δωρεάν.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Προκήρυξις

Διὰ Στρατιωτικῆς προκηρύξεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ν. Α. περιοχῆς Λέσβου, Χίου, Σάμου ἀπαγορεύεται ὁ ἀπόπλους πλοίων. ἱστιοφόρων ἢ λέμβων ἐκ τῶν νήσων Χίου, Λέσβου καὶ Σαμου διὰ τὰς Μικρασιατικὰς ἀκτὰς τὰς μὴ κατεχομένας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῶν εἰρημένων μερῶν ἀπόβασις εἰς τας ἀνωνήσους παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος ἐπίπλων, ζώων ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ καταχῆς. Ὁ παραβάτης θὰ παραπέμπεται εἰς τὸ Στρατοδικεῖον Μυτιλήνης.

Μειοδοσία

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ κρέας καὶ ὁ ἄρτος τοῦ ἐνταῦθα ἐμπέδου, γενησομένην αὔριον Κυριακὴν 19 τρέχοντος καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Φρουραρχείῳ.

Μυτιλήνη τῇ 18 Μαΐου 1919.

Ἐκ τοῦ Φρουραρχείου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Διὰ τῆς «Ἑσπερίας» ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας ὁ Νομάρχης Λέσβου κ. Φιλιππίδης,

— Ἐπίσης ἀνεχώρησεν ὁ ἰατρὸς κ. Καλλιπολίτης μετὰ τῆς κυρίας του.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ υἱός Βασ. Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδ. Λέσβου κ. Ἀλεβιζάτος.

Δήλωσις

Τὰ φαρμακεῖα τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας τρέχοντος θὰ εἶναι κλειστὰ ἀπὸ τὰς 12 1)2 — 2 1]2 μ. μ. πλὴν τοῦ διανυκτερεύοντος τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀνοικτὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως.

Μυτιλήνη τῇ 17 Μαΐου 1917

1—2 *Οἱ φαρμακοποιοί*

Γνωστοποίησις

Ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ πετρελαίου ποιότητος Καμήλου ὡρίσθη εἰς δροχμ. 45 τὸ κιβώτιον, τοῦ δὲ ποιότητος Πελαργοῦ εἰς δραχ. 42 τὰ δύο δοχεῖα συμπεριλαμβανομένου τοῦ δασμοῦ ἐκ τῆς ἀποθήκης τῆς ἑταιρείας (Βόρειος λιμήν).

Μυτιλήνη, 15 Μαΐου 1919.

Ὑπογρ. *Β. Γοῦτος*

Πράκτωρ Πωλήσεων τῆς Ἑτατρείας Στάνταρ Ὄϊλ τῆς Νέας Ὑόρκης

6—8

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ

Κεντρικὴ Ἀγορὰ, ἔναντι Χ'' Ἠλία

ΑΓΟΡΑΖΕΙ χαρτονομίσματα Γαλλίας—Ἀγγλίας — Ρούβλια — Σερβικὰ — Βουλγαρικὰ καὶ ὅλων τῶν Κρατῶν.

ΕΚΔΙΔΕΙ Συναλλαγματικας πληρωτέας ἐν ὄψει καὶ *τηλεγραφικῶς* ἐπὶ τῶν ἐν *Πειραιεῖ, Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ, Σύρῳ* καὶ *Βόλῳ* ἀνταποκριτῶν του.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΕΙ ἐμπορικὰ γραμμάτια.

ΔΙΔΕΙ Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ κοσμημάτων καὶ ἀκινήτων.

ΔΕΧΕΤΑΙ. Καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἐντόκως.

ΕΚΤΕΛΕΙ. Πᾶσαν ἐν γένει τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 37511 **ΑΘΗΝΑΙ 17 Μαΐου**

Νέον Γερμανικὸν ἀνακοινωθὲν

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν ἀνακοίνωσίν της ἐκθέτουσα τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἀντισχεδίου διαμαρτύρεται καὶ ζητεῖ τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, τοῦ Σάαρ, τῆς Πολωνίας, τῆς Σιλεσίας, τοῦ Δάντσιγκ, ἀποκρούει τὴν παραμονὴν Συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους, πέραν τοῦ ἑξαμήνου, κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

Ζητεῖ δημοψήφισμα τῶν Ἀλσατῶν καὶ Λωρραινῶν, καὶ ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν μὲ ἴσα δικαιώματα, νὰ ἀποδοθοῦν αἱ ἀποικίαι της, δέχεται τὴν πληρωμὴν 100 ἑκατ. μάρκων.

Ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ

Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ καταρτισθεῖσα ὑπὸ Ἀμερικανῶν εἰδικῶν μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν γένει τῆς Τουρκίας. Τὰ πορίσματα δὲ θὰ τὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν Οὐίλσωνα.

Ἡ συνθήκη τῆς Βουλγαρίας

Σχετικῶς μὲ τὴν συνθήκην τῆς Βουλγαρίας, ἡ ἰδέα τῆς συνάψεώς της ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲν ἐγκατελείφθη.

Διαμαρτυρία ἀντιπροσώπου

Ὁ Αὐστριακὸς ἀντιπρόσωπος ἐδημοσίευσε διαμαρτυρίαν, διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἀνακωχῆς των. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀντιμπολσεβίκων παρακαλεῖ τὸν κ. Κλεμανσὼ νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ Αὐστρία ἀδυνατεῖ νὰ συντηρήσῃ τόσους ὑπαλλήλους.

Σύλληψις κομιτατικῶν

Ἀποσπάσματα Συμμαχικοῦ στρατοῦ μεταβάντα εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Κων)πόλεως παρέλαβον τοὺς Κομιτατικοὺς καὶ τοὺς ἐπεβίβασαν ἐπὶ Συμμαχικοῦ πολεμικοῦ, ὅπερ ἐλπίζεται ὅτι τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν Μάλταν.

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων

Σήμερον (προχθὲς) συνέρχεται τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριατικῆς.

Ὁ Σουλτᾶνος ἄνευ ἐξουσίας

Ἡ «Ἐκλαὶο» τῶν Παρισίων πληροφορεῖται ὅτι ὁ Σουλτᾶνος θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κων)πολιν ἄνευ πολιτικῆς ἐξουσίας, τῆς κυριαρχίας του διατηρουμένης μόνον ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς Ἀνατολῆς. Θὰ διορισθῇ δὲ παρὰ ἑκάστῳ ὑπουργείῳ ἀνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν Συμμάχων μὲ εὐρυτάτην ἁρμοδιότητα.

Ὁ Ρῆνος Δημοκρατία

Ὁ Ρῆνος ἀνεκηρύχθη δημοκρατία.

Δούζας

Ἐκδρομὴ

Σήμερον διὰ βενζινακάτου θὰ ἐκδράμουν μέχρι Κυδωνιῶν, πολλοὶ Κυδωνιᾶται καὶ συμπολῖται μας ὅπως χαιρετίσωσι τὴν ἐλευθέραν πόλιν.

Ἀναχώρησις στρατιωτῶν

Διὰ τῆς «Ἑσπερίας» ἀνεχώρησαν εἰς τὰς πατρίδας των Χίον καὶ Σάμον οἱ ὑπὸ τῆς Στρατιωτ. Ἐπιτροπῆς κριθέντες ἀνίκανοι κληρωτοὶ τοῦ 1920.

Ἡ Μπερτίνη

Ἦλθεν ἡ ΜΠΕΡΤΙΝΗ καὶ πάλιν εἰς τὸν «Ἀλκαῖον» θριαμβεύουσα εἰς τὸ ἔργον Ἡ ΓΟΗΤΕΙΑ. Ὅλοι Σήμερον στὸν «Ἀλκαῖο» ἡ ρεκλάμα του ἐπὶ τῆς ὀθώνης.

Στὸ «Πατὲ»

Σήμερον παίζεται τὸ ἔργον «Ο ΕΡΩΣ ΜΟΥ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ» μὲ τοὺς ἀδάμαντας τὸν Μάριον Μπονὰρ καὶ τὴν Λύδα Μτορέλλη τὴν μάγισσαν αὐτὴν καλλιτέχνηδα. Τὸ ἔργον θὰ συνωδεύῃ μουσική.

Ἀποφάσεις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 441 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Βασιλίναν σύζυγον Γεωρ Β.τσικα νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Εὐστρ. Χ'' Κομνηνὸν ἀντὶ δραχ. 800 περίπου ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Καρίνη τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσσου ἐξ ἑνὸς στρέμματος περίπου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 442 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Εὐστράτιον Κ. Πανανῆ καὶ τὴν σύζυγόν του Χαρίκλειαν νὰ παραχωρήσωσι λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρός των Μαρίας πρὸς τὸν μελλόγαμβρόν των Θεόδωρον Κ. Τσάτσον 1) ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Φοῦσα τῆς περιφερείας Ἁγιάσου, 2) ἓν περιβόλιον εἰς θέσιν Ἅγιος Κωνσταντῖνος τῆς αὐτῆς περιφερείας ἐξ ἡμίσεως στρέμματος, 3) ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Ἅγιος Γεώργιος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκούντας ἐκ δύο στρεμμάτων 4) μίαν οἰκίαν κειμένην ἐν τῷ χωρίῳ Ἁγιάσου. 5) ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Ἁγιάζι τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἱππείου ἐκ δύο στρεμμάτων καὶ 6) τὸ 1)5 ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς ἀμπέλου κειμένης εἰς θέσιν Σταυροὶ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσου ἐκ δύο καὶ ἡμίσεως στρεμμάτων, διὰ δραχ. 8,000 περίπου.

Κατάλληλος εὐκαιρία

Εἰδοποιῶ τὸ ἀξιότιμον κοινὸν τῆς Μυτιλήνης καὶ περιχώρων ὅτι ἕνεκα πληθώρας ὑλικοῦ ὅπου μοῦ ἔφθασε κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἀγγλίας, εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Κλινικὴ ὀδοντοϊατρικὴ Ι. Κωστοπούλου, ὁδὸς